

РЕШЕНИЕ

№ 1096

гр. София, 14.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9695** по описа за **2010** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение /без номер/ от 28.10.2010г., постановено по н.а.х. дело №1630/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НК, 22-ри състав е потвърдил Наказателно постановление №АА-46-25/20.11.2009г., издадено от началник отдел „ПП“ при С., с което на А. В. Ж. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за управление на МПС след употреба на алкохол, отчетен резултат 0.79 промила.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от лицето, чиято административно-наказателна отговорност е била ангажирана с НП, В ЧАСТТА относно размера на наложената глоба. Наведеното касационно основание е за „явна несправедливост“ на наложеното наказание „глоба“ в размер на 300 лева-чл.348, ал.1, т.3, вр.ал.5 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. Иска се АС-С. град да постанови решение, с което да измени решението и потвърденото с него НП като намали размера на наложеното наказание „глоба“.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът се явява лично и моли за уважаването на жалбата. Допълнително иска, ако касационната инстанция установи служебно процесуални нарушения, да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП изцяло.

Ответникът, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на С градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло спазването на процесуалните изисквания и съответствието на оспореното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Касаторът е санкциониран за това, че на 05.11.2009г. около 03.40 часа в гр.С. по У."Житница" управлявал л.а."М" с ДКН:ВН 1491 ВМ от бул „Цар Б III" срещу Авто къща „Пиер ауто" след употреба на алкохол с отчетен алкотест дрегер „7401+ 0007312" резултат 0.79 промила, за което на основание по чл.174, ал.1, предл.1-во ЗДвП са му наложени административни наказания „лишаване от право да управлява МПС" за срок от 4-ри месеца и „глоба" в размер на 300 лева.

Касационната инстанция проверява оспорения съдебен акт само в обжалваната му част и в пределите на въведените с жалбата касационни основания. Ето защо, в конкретния случай съдът дължи проверка само относно размера на едното от двете кумулативно наложени за извършеното нарушение административни наказания-„глоба".

Съгласно приложимата за извършеното нарушение материалноправна разпоредба на чл.174, ал.1, предл.1-во ЗДвП, наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 1 до 12 месеца и глоба от 200 до 500 лв., който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух, а водач, придобил правоспособност за управление на моторни превозни средства от две години, и водач на моторно превозно средство за обществен превоз на хора и опасни товари - с лишаване от право да управлява моторно превозно средство от 2 до 12 месеца и глоба от 300 до 600 лв.

Наказанието е „явно несправедливо", когато не съответства на обществената опасност на деянието и дееца, на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, както и на целите по чл.12 ЗАНН-да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правов ред /лична превенция/ и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани /генерална превенция/.

Преценката на въззивната инстанция, че правилно е индивидуализирано от административнонаказващия орган наложеното административно наказание „глоба" около средния предвиден в закона размер-300 /триста/ лева, е правилна, при все че е мотивирана с повече от лаконични съображения-липсата на основания за намаляването ѝ до размера на установения минимум от 200 лева. Налагането на наказание се основава на нормативно регламентирани и последователно провеждани начала-на принципа за законоустановеност на наказанието-чл.27, ал.1 ЗАНН /определяне на санкцията в пределите на предвиденото от съответната приложима материалноправна норма за извършеното административно нарушение/ и на принципа за индивидуализация на наказанието-чл.27, ал.2 ЗАНН /лимитиране на санкцията в съответствие с тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите

смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя/. Компетентният административнонаказващ орган е длъжен да се базира на обективни фактически данни за конкретната противоправна проява, за личните качества на нарушителя и за останалите, очертани в правната уредба обстоятелства, и надлежно да ги съобрази. В случая не са установени конкретни факти, представляващи смекчаващи отговорността обстоятелства за определяне на административнонаказателната отговорност. Липсва и изразено критично отношение и разкаяние за извършеното. Напротив касаторът изразява очакване да бъде констатирано процесуално нарушение в обхвата на служебно осъществявания от касационната инстанция контрол, с цел да избегне изцяло понасянето на санкция за извършеното от него нарушение. Отделно от това, отдаването на значение на личната превенция, не означава пренебрегване на генералните възпитателни и предупредителни функции на административното наказание. Актуалния облик и динамика на извършените нарушения, изразяващи се в управление на МПС от водачи в пияно състояние, представляват опасност за охраняваните човешки права и юридически защитени ценности на мнозина и предвид възможността за настъпване на вредни последици за живота, телесната неприкосновеност и имуществото на невинни хора, мотивират висока степен на обществена укоримост и изискват справедлива наказателна репресия. В този смисъл определянето на размера на наложеното административно наказание „глоба” около предвидения в закона среден размер-300 лева е справедливо и съответства на принципа за индивидуализация на наказанието и целите, установени в чл.12 ЗАНН.

С оглед гореизложеното и поради липсата на соченото от жалбоподателя касационно основание и на такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, въззивното решение, в обжалваната му част, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение /без номер/ от 28.10.2010г., постановено по н.а.х. дело №1630/2010г. по описа на С районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.